

Sygn. akt I CSK 732/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. D.
przeciwko R. sp. z o.o. w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 stycznia 2019 r., sygn. akt VI ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wynikającej z naruszenia art. 381 k.p.c. przez oddalenie przez sąd drugiej instancji wniosku pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań dwóch świadków.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd drugiej instancji oddalił wniosek dowodu pozwanego o przesłuchanie świadków B. P. i K. G. na treść prowadzonej między nimi rozmowy na korytarzu sądowym, dlatego że wnioski te uznał za spóźnione oraz nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Niewątpliwie wnioski te strona pozwana zgłosiła dopiero w apelacji nie wskazując w jej treści dlaczego składa je dopiero na tym etapie postępowania, a nie jeszcze w toku postępowania pierwszoinstancyjnego zaraz po przesłuchaniu powódki. To w trakcie przesłuchania powódka powołała się na rozmowę, która miała być jej treścią. W skardze kasacyjnej skarżący nie odnosi się do powyższej kwestii powołując jedynie, że nie miał możliwości zgłoszenia takiego dowodu w pierwszej instancji.

Ponadto wbrew twierdzeniom skarżących rozmowy wskazanych świadków nie miały decydującego znaczenia dla przyjęcia przez Sąd Apelacyjny, że pozwany działał w złej wierze. Z obszernego uzasadnienia Sądu wynika, że wniosek taki Sąd drugiej instancji wyprowadził z innych poczynionych ustaleń, w tym przede wszystkim sposobu prezentowania informacji o powódce w postaci swoistego serialu medialnego oraz ze względu na wybiórczy sposób prezentowania informacji pochodzących z postępowania karnego prowadzonego w USA.

Oznacza to, że nie można uznać podniesionych zarzutów za uzasadniających pogląd o oczywistej zasadności skargi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

jw